

Decyzja
Prezydium KK
nr 133/2013

ws. opinii o projekcie *ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym*

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia projekt *ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym*.

1. Prezydium KK nie widzi uzasadnienia dla tworzenia nowego dodatkowego organu proponowanego w projekcie *ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym* – Rady do Spraw Ryzyka Systemowego. Nadzór makroostrożnościowy nad systemem finansowym może być sprawowany przez już istniejące organy, co wyeliminuje dodatkowe koszty związane z funkcjonowaniem Rady. Podmioty takie jak: Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, NBP, WGPW, mają swoje uprawnienia w tym zakresie oraz istnieje forum umożliwiające ich współpracę – Komitet Stabilności Finansowej, działający na podstawie ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej. Jeżeli zakres jego kompetencji w zakresie wymiany informacji jest niewystarczający dla celów nadzoru makroostrożnościowego, zamiast tworzyć nowy organ, wystarczające wydaje się określenie nowego zakresu wymiany informacji, poprzez rozszerzenie ich także na informacje związane z ryzykiem systemowym.
2. Zgodnie z *rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady ((UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego)* stabilność finansowa jest podstawowym warunkiem, który musi zostać spełniony, aby realna gospodarka mogła zapewnić miejsca pracy, kredyty i wzrost gospodarczy. Na uwagę zasługuje przyjęcie założenia, że Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy w Europie powinna korzystać z wiedzy komitetu naukowego wysokiego szczebla i reagować na globalne wyzwania, tak aby zapewnić, by głos Unii w kwestiach związanych ze

stabilnością finansową był słyszalny, szczególnie poprzez ścisłą współpracę z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW) oraz Radą Stabilności Finansowej, których zadaniem jest wydawanie wczesnych ostrzeżeń w sprawie zagrożeń makroostrożnościowych na poziomie ogólnoświatowym, i z partnerami z grupy G-20. Właściwe jest zatem ustanowienie ERRS jako nowego, niezależnego organu obejmującego wszystkie sektory finansowe, jak również systemy gwarancyjne. ERRS powinna być odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy na poziomie unijnym i nie powinna posiadać osobowości prawnej. Warto także odnotować, że przy ustanawianiu Doradczego Komitetu Technicznego oraz Doradczego Komitetu Naukowego należy wziąć pod uwagę istniejące struktury w celu uniknięcia wszelkiego powielania zadań (oba podmioty wchodzi w skład ERRS).

3. Projektowaną ustawą proponuje się utworzenie Rady do spraw Ryzyka Systemowego, w której skład mają wchodzić: Prezes Narodowego Banku Polskiego, Minister Finansów, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Prezes Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przedstawiciel Ministra Finansów oraz Prezesa Rady Ministrów. Projektowana ustawa zakłada jedynie uczestnictwo z głosem doradczym osób posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie w zakresie zagadnień objętych zadaniami Rady, które mogą być zapraszane przez Przewodniczącą Rady z własnej inicjatywy lub na wniosek innego członka rady oraz powołanie grup roboczych (art. 6 ust 4 oraz art. 9 projektu). W kontekście założeń w/w rozporządzenia PE i Rady skład Rady do spraw Ryzyka Systemowego nie odzwierciedla zalecanej potrzeby korzystania z wiedzy naukowej.
4. Brak jest określenia na jaki czas powoływana jest Rada (w przeciwieństwie do Rady ERSS) oraz nie określono skutków finansowych jej funkcjonowania.
5. W proponowanym art. 12 wskazano na możliwość podania do publicznej wiadomości treści uchwał. Brak jest wskazania kryterium, które uchwały mogą zostać podane do publicznej wiadomości.
6. Nie do zaakceptowania jest treść ust. 2 art. 13, z której wynika, że niektórzy członkowie Rady (wymienienie w art. 6 ust. 1 pkt 1-5) mogą upoważnić inne osoby do dostępu do informacji. Celem takiego działania ma być wymiana informacji. Mając na uwadze wrażliwość informacji, którymi Rada będzie się posługiwać, tak ukształtowany sposób procedowania Rady rodzi wątpliwość co do charakteru jej działalności. Taka konstrukcja przepisów jest zupełnie nieczytelna i prowadzi do wniosku, że działalność Rady należy uznać za poufną, co nie zostało wprost

wyrażone, pomimo wyraźnych zapisów dotyczących tajemnicy służbowej w rozporządzeniu PE i Rady.

7. Rada została wyposażona w daleko idące uprawnienia – wydawanie opinii, ostrzeżeń, zaleceń. Efektem wydanego zalecenia ma być podjęcie działań przez wskazany podmiot w terminie określonym przez Radę. Projekt milczy na jakiej podstawie termin ten będzie określany przez Radę, a wskazane podmioty mają „niezwłocznie” informować Radę o podjętych działaniach. Przedmiot zalecenia został w projekcie określony dość enigmatycznie, a uzasadnienie oraz zawarte w słowniczku definicje są niewystraszające. Dodatkowo powstaje wątpliwość czy nie dojdzie do nakładania się zaleceń wydawanych przez instytucje wymienione w punkcie 1.
8. W art. 23 Ministerstwo Finansów proponuje uchylenie obecnego art. 137 pkt. 5 ustawy Prawo bankowe, na podstawie którego KNF może wydawać rekomendacje dotyczące dobrych praktyk ostrożnego i stabilnego zarządzania bankami bez wskazania uzasadnienia.

Gdańsk, 20 sierpnia 2013 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”
SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek